דעם רב'ס טאָכטער

א העכסט שפּאַנענדיקער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין מיטל־אַלטער

(פאָרזעצונג)

די מוטיקע חנה'לע האָט זיך שנעל באַרואיקט און זי איז צוגענאַנגען צו דעם פעסטער, זי האָט באַשלאָסן פעסטצושטעלן ווער עס איז נעקומען אי זאַגאַ פריערדיקן מאָרגן־שעה שטעט־רעז איר רו. עפּעסנערדיק דאָס פעסט־טער, האָט זי אַרויסגעקוקט דורך די שפּאַרעס פון די לאָרדנס, ווען זי האָט פּלוצלונג אַ שמאַרקן ציטער געטאָן.

— איז דאָס טאַקע ער — דער פּרינץ? — האָט זי אין דער גרעס־טען איבערראַשונג צו זיך אַליין אויס־גשריען.

— ווי מיר ווייסן שוין, איז דאָס טאַ־קע געווען עמעריך. חנה'לע האָט אים באַלד דערקאַנט. זי האָט אפילו ניט געזען זיין פּנים, ווייל ער איז גע־ווען פאַרשטעלט מיט דער מאַסקע, וועלכע ער האָט געטראָגן. זי האָט אָבער דערקאַנט זיין פיגור, זיין פעס־טען געשטאַלט. זי האָט געוואוסט, אַז דאָס איז ער, אָבער זי האָט ניט גע־גלויבט אירע אייגענע אויגן.

—ער? עמעריך! דאָ, ביי די פעסטער פון אַ אידישער מיידל? — האָט זי צו זיך אַליין גערעדט. — ניין, ניין! דאָס איז ניט מעגלאַך. דאָס קאָן ניט זיין! עס איז ניט עמע־ריך. עס איז ניט ער. דאָס איז בלויז מיין געשפּאַנטע איינבילדונג, מיין אי־בערגעוויצטע פאַנטאַזיע.

זי האָט צוגעליינט אירע קליינע הענטעלאַך צו אירע ביידע אויגן און זי האָט ז ייאַ וויילע געריבן כדי צו קאָנען בעסער זעען. און כדי צו קאָ־נען פעסטשטעלן — צי זי פאַנטאַ־זירט זי טאַקע נאָר אָדער עס דאַכט זיך איר, אַז זי זעט דעם פּרינץ, אָדער איז דאָס דער ווירקלאַכער אָדער איז עס טאַקע אין דער ווירק־לאַכקייט.

אָבער ס'איז פאַרט געווען דער פּרינץ. וואָס ווייטער, אַלץ דייטלאַ־כער האָט זי אים געזען און זי האָט אים איצט ניט בלויז דערקענט פון דעם מאַנטל וועלכן ער האָט געטראַ־גען און פון זיין פעסטער נעשטאַלט, נאָר זי האָט אין אים אויך געזען אַנ־דערע סימנים, וועלכע זי האָט שוין פריער, ווען זי איז געווען מיט אים אין גאַרטן באַמערקט, און איצט אין זי שוין געווען זיכער, אַז דאָס איז טאַקע ער, עמעריך.

אויף דער צווייטער זייט האָט עס דעם פּרינץ אין דער זעלבער צייט שטאַרק פאַרדראָסן וואַרום ער האָט איר געשטערט די רו. ער האָט זיך אַליין געמאַכט די ביטערסטע פאַר־ווירפע פאַר דעם קלאַפּ. וועלכן ער האָט געגעבן אין די לאַרן.

— אָבער — האָט ער צו זיך אַליין געזאָגט — פאַרפאַלן איז עס. איצט בין איך דאָ אין אַן זע אויף ווידער איר ליכטיקן פּנים, וועלכער שיינט אַרויס פון הינטער די לאַרנס ווי די זון פון הינטער פאַרכמאַרעטע וואָלקנס. איצט האָט זי מיך געווים אויך שוין געזען און זי ווייסט אוראַי שוין, אַז דאָס בין איך, דער שלעכטער, וואָס איז געקומען קלאַפּן אין אירע פענ־סטער ווען אַלע שלאָפן שוין . . . .

ער האָט געפילט, אַז ער מוז דעם דאָזיקן פעלער זיינעם ווידער גוט מאַ־כן. דערפאַר האָ טער באַלד באַשלאָסן ניט אוועקצוגיין מער פון איר הויז איידער ער וועט זיך ניט פריער נעבן צו דערקענען: איידער ער וועט ניט צו איר ריידן, און לאיר זאָגן וואָס עס האָט אים געבראַכט צו איר.

און איידער ער אַליין האָט עס נאָך געוואוסט האָט זיך שוין דורך די לאַ־דענס אין חנה'לעס צימער דערהערט זיין פאַרשטיקטע שטימע:

— פאַרצייע מיר, נעטין מיינע! איך האָב ניט געקאָנט אנדערש . . .

פריי פון דער מעדיצין געוואונדייט

Kellogg's ALL-BRAN

איך האָב געמוזט קומען דיך זעען נאָך איין מאָל, ווייל אַנדערש וואָלט איך זיכער היינטיקע נאַכט משוגע געווא־רען.

— איר האָט דאָס אָבער אונטער־קיינע אומשטענדן ניט געטאָרט טאָן, — איז געקומען אַן ענטפער פון איי־ניק, וועלכער האָט זיך אָפּגעשלאָ־גען ווי דער טאָן פון אַ שיינעם מוזי־קאַלישן אינסטרומענט אין דער שטיל־קייט פון דער נאַכט. — איר האָט ניט געטאָרט קומען אַהער, מיין פּרינץ. ווייל דאָס קאָן ווערן געפערלאַך פאַר אונז ביידע . . .

— דו האָסט רעכט מיין נעטין! דו לייד־ענדע פון פאַרשטאָפונג. וועלען זיין פאַראינטערעסירט אין מיר. וואָן האַרנ'ס ברייף (אָדרעס לוים'ן פאַר־לאַנג נאָר), וואָס וועט דאָ געדרוקט. זי האָט צו אונז געשריבן אויף איהר אייגענעם חשבון איהר אויסדרוק פון דאַנקבאַרקייט פאַר די וואוינדערבאַרע רעזולטאַטען וואָס קעלעלאַגג'ס אַלל־ברען האָט געבראַכט.

„איך געבראַוך אַלל־ברען שוין אַ גאַנץ יאָהר און האָב דעם שמולגאַנג יעדען פריהמאָרגען. פאַר דעם האָב איך געגומען טעדעצין יעדען דריטען אָדער פערטען טאָג. יעצט נעהם איך נים קיין טעדיצין. צו פאַרדאַנקען אַלל־ברען. איך קען זיך עס נים גע־נוג אָפּלויבען."

לאָזט נים פאַרשטאָפונג אויסזוגען אייער געזונט און קראַפט. הים זיך אויס פון דעם — יעצט. עס נאָר צוויי עסלעפעל קעלעלאַגג'ס אַלל־ברען טעג־ליך — אין קראַנזיש פאָרלן. מים יעדען מאָלצייט. הילף איז גאַראַנטירט. ביי אַלע גראָסערס — אין דעם רויטען־אָנ־ווירפע פאַר דעם קלאַפּ. וועלכן ער האָט געגעבן די לאַרן.

— אָבער — האָט ער צו זיך אַליין געזאָגט — פאַרפאַלן איז עס. איצט בין איך דאָ אין אַן זע אויף ווידער איר ליכטיקן פּנים, וועלכער שיינט אַרויס פון הינטער די לאַרנס ווי די זון פון הינטער פאַרכמאַרעטע וואָלקנס. איצט האָט זי מיך געווים אויך שוין געזען און זי ווייסט אוראַי שוין, אַז דאָס בין איך, דער שלעכטער, וואָס איז געקומען קלאַפּן אין אירע פענ־סטער ווען אַלע שלאָפן שוין . . . .

ער האָט געפילט, אַז ער מוז דעם דאָזיקן פעלער זיינעם ווידער גוט מאַ־כן. דערפאַר האָ טער באַלד באַשלאָסן ניט אוועקצוגיין מער פון איר הויז איידער ער וועט זיך ניט פריער נעבן צו דערקענען: איידער ער וועט ניט צו איר ריידן, און לאיר זאָגן וואָס עס האָט אים געבראַכט צו איר.

און איידער ער אַליין האָט עס נאָך געוואוסט האָט זיך שוין דורך די לאַ־דענס אין חנה'לעס צימער דערהערט זיין פאַרשטיקטע שטימע:

— פאַרצייע מיר, נעטין מיינע! איך האָב ניט געקאָנט אנדערש . . .

אָבער דאָס איז דאָך אוממעג־לאַך, — האָט חנה'לע איצט שוין אין פולער ערנסט אויסגערופן. — דאָס קאָן קיינמאָל ניט זיין.

— פאַרוואָס ניט? — האָט דער פּרינץ זי מיט פאַרוואונדערונג גע־פרעגט.

— פאַרוואָס ניט? — האָט דער פּרינץ איר מיט פאַרוואונדערונג גע־פרעגט.

— פאַרוואָס ניט? ? פאַרוואָס איז דאָס אַזוי אוממעגלאַך? צי דערפאַר ווייל דו ביזט אַ אידישע טאָכטער און איך אַ קריסט, טאָרן מיר זיך אפילו ניט זיין קיין פריינט? צי מוזן דען אויף מיר גיין אין די פוס־טריט פון אונזערע עלטערן אין אור־עלטערן, און דאַרפן טראָגן אין אונזערע הערצער קענזייטיקע שנאה און פאַראַכטונג בלויז דערפאַר, ווייל מיר זיינען געבוירן געוואָרן אַנדערש און זיינען דערצויגן געוואָרן און גלויבן אַנדערש?

— אייערע פאַראַן, הייכבעשעצטער פּרינץ, זיינען צו טיף און צו ערנסט. פון מיר וואָלט עס געווען זייער נאַ־ריש ווען איך זאָל אויף זיי וועלן ענט־פערן שטייענדיק אויף איין פוס. אָט דאָ, ביי אַן אָפענעם פענסטער, פאַר־טאָג. האָט איר פאַרגעסן, אַז די צייט איצט, איז ניט נעאיינינגט פאַר אַזעל־כע דיסקוסיעס? האָט איר פאַרגעסן — האָט חנה'לע מיט פאַרוואורף אים ווייטער געפרעגט — אַז מיר מוזן זיך היטן פאַר מענשן און טאָרן אפילו ניט רעדן הויך כדי אימיצער זאָל אונז — ניט דערהערן? פאָלגט מיר, מיין פּרינץ, גייט איצט אהיים, און אויב עס וועט אונז זיין באַשערט זיך נאָך זען עס איז אַזוי אַמעגלעכן, וועלן מיר דאַן ביידע צוזאַמען זוכן אַן ענט־פער אויף אַלע אייערע פראַגן.

(ווייטערעס קומט)

שלאָפלאָזיקייט

— אָבער דאָס איז דאָך אוממעג־לאַך, — האָט חנה'לע איצט שוין אין פולער ערנסט אויסגערופן. — דאָס קאָן קיינמאָל ניט זיין.

— פאַרוואָס ניט? — האָט דער פּרינץ זי מיט פאַרוואונדערונג גע־פרעגט.

— פאַרוואָס ניט? ? פאַרוואָס איז דאָס אַזוי אוממעגלאַך? צי דערפאַר ווייל דו ביזט אַ אידישע טאָכטער און איך אַ קריסט, טאָרן מיר זיך אפילו ניט זיין קיין פריינט? צי מוזן דען אויף מיר גיין אין די פוס־טריט פון אונזערע עלטערן אין אור־עלטערן, און דאַרפן טראָגן אין אונזערע הערצער קענזייטיקע שנאה און פאַראַכטונג בלויז דערפאַר, ווייל מיר זיינען געבוירן געוואָרן אַנדערש און זיינען דערצויגן געוואָרן אַנדערש גלויבן אַנדערש?

— אייערע פאַראַן, הייכבעשעצטער פּרינץ, זיינען צו טיף און צו ערנסט. פון מיר וואָלט עס געווען זייער נאַ־ריש ווען איך זאָל אויף זיי וועלן ענט־פערן שטייענדיק אויף איין פוס. אָט דאָ, ביי אַן אָפענעם פענסטער, פאַר־טאָג. האָט איר פאַרגעסן, אַז די צייט איצט, איז ניט נעאיינינגט פאַר אַזעל־כע דיסקוסיעס? האָט איר פאַרגעסן — האָט חנה'לע מיט פאַרוואורף אים ווייטער געפרעגט — אַז מיר מוזן זיך היטן פאַר מענשן און טאָרן אפילו ניט רעדן הויך כדי אימיצער זאָל אונז — ניט דערהערן? פאָלגט מיר, מיין פּרינץ, גייט איצט אהיים, און אויב עס וועט אונז זיין באַשערט זיך נאָך זען עס איז אַזוי אַמעגלעכן, וועלן מיר דאַן ביידע צוזאַמען זוכן אַן ענט־פער אויף אַלע אייערע פראַגן.

(ווייטערעס קומט)

1 טאָג

נ. פ. פאַרטנאַי
מענערשער

געדיינקט! אַז מיר קאָנען אייך געבן באַרינונג אויב איר פאַר־לאַנגט, אין אַלע אייערע — **דריי קליינינג אָדער פאַרבן**

PERTH DYE WORKS LTD. 37 266

לאַזייקייט דערפון, וואָס די קאַרע פון דעם מאַרך איז צערודערט און לאַזט ניט אַרבעטן דעם צענטער פאַר שלאָ־פען. צערודערט ווערט די קאַרע פון דעם מאַרך טיילווייז דורך קערפּער־לאַכע פאַרגעניגנס. הויפּטזעכלאַך אַבער דורך אַיבערלעבונגען, אויפרע־גונגען, איינדרוקן, נעפילן און נערוואָ־קען, באַקעמפן שלאָפלאָזיקייט הייסט דערפאַר, פריער פאַר אַלץ, באַרואיקן דעם מאַרך, ווייניקסטן אין די לעצטע שעה'ן פאַרן שלאָפן. אויסמיידן און באַוויטיקן אַלץ וואָס קאָן דעם מאַרך צעטומלען און צערודערן, ווען דער קאָפּ גייט כאַדאַראַם, ווען דאָס בלוט קאָכט און ווען עס נאָגט אין האַרצן א פריקער נעפיל, ווען מען נישט קאָ־נען איינשלאָפן. די אויפגערעגטע, צע־רודערטע קאַרע פון דעם מאַרך וועט צו נישט מאַכן אַלע באַמיאונגען פון דעם רעגולירונגס פונקט פאַר שלאָ־פען.

מענשן, וועלכע ליידן פון שלאָפלאָ־זיקייט, דאַרפן אין אַוונט נישט צופיל אָן נישט צושפּעט עסן. אויסמיידן יעדנפאַלס שפּייזן וואָס זיינען שווער צום פאַרדייען אין אויך שטאַרקע טיי און קאַווע וועלכע רעגן אויף די נער־ווען. אויב מען איז שוין דורך עפּעס אויפגערעגט קאָן אָפט זייער באַרואי־גענד ווירקן, ווען מען נעמט אַ וואַרי־מע וואַנע אין מען בלייבט אין וואַ־סער 15—20 מינוט. אַ באַרואיקנדע ווירקונג האָט אויך וואַרימע קאָמפּרע־סען אויפן בויך און די פיס. אַנטאַ־פּיכטע זאַקן איז אַן אַלטער אָבער גוטער "באַכסקער מיטל" פאַר שלאָפ־לאָזיקייט.

קאַלגאַרי קאַלגאַרי

קאַלגאַריער נאַטיצן

ביי אַ פאַרזאַמלונג פון דער עקזעקו־טיווע פון דעם קאָנסיל פון אידישע פרויען, זיינען נעמאַכט געוואָרן אַראַנ־זשירונגען און דאַטומס זיינען באַ־שטימט געוואָרן פאַר אַקטיוויטעטן פאַרן קומענדיקן סעזאָן.

דער יערלאַכער נאַרטן־טיי וועט פאָרקומען דעם 26טן אָוגוסט אינם שיינען נאַרטן פון מרס. א. ה. גאָלד־בערג, די קאָנווענערנס וועלן זיין מרס. גאָלדבערג און מרס. דזש. בערקוסאַן.

דעם 5טן אָקטאָבער וועט דער פרויען קאָנסיל דורכפירן אַ "רעשטל־סיל"; דעם 14טן אָקטאָבער וועט דער פרויען קאָנסיל נעבן אַ ביזנעס מענס לאַנ־טשעאָן אין דער קאַמיניטי נעבייריד; דעם 2טן דעצעמבער וועט דורכגעפירט ווערן אַ "טעגקסגיווינג טאַנץ" און אַ בילדונגס־אָוונט אויך אין קאַמיניטי נעבייריד.

די רעגולעטיקע פאַראַמלונג פון דעם קאָנסיל פון אידישע פרויען ווערט געפאָלגט פאַר דינסטאָג, דעם ערשטן סעפּטעמבער, ווען מרס. מ. שאַפּיראָ וועט ברייינגען אַ גרוס פון דעם קאָנ־סיל פון אידישע פרויען פון וואַנקאָווער.

דער קאָנסיל פון אידישע פרויען אין קאַלגאַרי האָט אַראַנזשירט אַן אָמ־ביציעזע פאַראַנאַם פאַרן קומענדיקן סע־זאָן וואָס וועט פאָדערן די קאַפּאַראַציע פון אַלע מיטגלידערנס צו דורכפירן דערפאָלגרייך.

* * *

מרס. א. ה. גאָלדבערג האָט זיך צו־ריקגעקערט פון סט. פאָול מינעסאָטאַ, וואו זי איז געווען צו נאָסט ביי איר שוועסטער.

* * *

מר. און מרס. א. מ. קאָלמענסאָן, פון סט. פאָול, מינ. זיינען די געסט פון מרס. א. ה. גאָלדבערג.

* * *

מר. און מרס. יאָפע, פון דראַמהע־לער, זיינען געווען צו נאָסט אין קאַל־גאַרי.

* * *

מר. הערי קעטשען פאַרברייגנט איצט זיינע וואַקאַציעס אין וואַנקאָווער.

* * *

מרס. דזש. האַרט און אירע טעכטער, ראָז און פערל, האָבן פאַרבראַכט עט־לאַכע טעג אין בענף. מיט בעטי עפ־שטיין איז מיט זיי מיטגעפאָרן אַלס זייער נאָסט.

* * *

מרס. מ. קעטשען איז צו נאָסט ביי איר טאָכטער מרס. מ. וואַלאַכאָוו, פון טראַשוי, אַלטאַ.

* * *

מר. און מרס. מ. לעווינסאָן האָבן לעצטנס נעגעבן אַ דינער פאַר 8 נאָענ־טע פריינט.

* * *

מיס בעטי פרידמאַן האָט נעגעבן אַ ברידזש פאַרטי לכבוד מיס ראָזע פע־פערמאַן און מיס סאַראַ האַנדלער, ביי־דע פון עדמאָנטאָן.

* * *

מיס איידאַ פערעל האָט נעגעבן אַ "ברידזש" לכבוד מיס ראָזע פעפערמאַן און מיס סאַראַ האַנדלער.

JACKSON'S WELDING
בלעקסמיטינג
עלעקטריק און אַסעטילין וועלדינג
816 NINTH AVE., W.
Phones: M1996—S0014
CALGARY ALBERTA

פאַבליק סטענאָגראַפיער
PHYLLIS POWELL
7 Bank of Toronto Bldg.
Phones:
Office M 3250 — Res. H 2688

ERNEST LUTZ
125-14th Ave. East Ph. M7636
CALGARY, ALTA.
אויסגראַבונג — שטיין אַרבעט
ציגל — קאָנקריט און
לאַון אַרבעט

EXCLUSIVE
HEMSTITCHING
306A 10 St., North W.
Phone L 2433
קאַטאָן און סילק 8¢ אַ יאַרד

JAMES MARR SR.
פּלאַמבינג, היטינג, נעזפּיטינג
237-12th Ave. E. Phone M2741
CALGARY

AUTO SERVICE
7th Ave. 8 St. W.
McIVOR BROS.
קאַר גרייזינג, וואַשינג, פּאָלישינג
נאַזאָלין, אויל, וועקום קלינינג,
טייערס (אַטלאַס), אַקסעסאָרים
און א. וו.

ספּעציאַליסטן אין אַוטאָ באָדיס
מעטאַל אַרבעט, האַלץ אַרבעט, אפּהאָלסטערינג
לאַקירונג
Fisher Body Repair Co.
103 Twelfth Avenue East M7424

א פיינער פלייוואָר פאַר פיינערע געשמאַקן
סערווירט
קאַלגאַרי
דראַ
דזשינדזשער אייל
CALGARY BREWING & MALTING CO. LTD.

וועגן מען רעדט פון שלאָפלאָזיקייט מיינט מען נישט די שטערונג, וואָס איז אַ רעזולטאַט פון פאַרשוידענע קראַנקהייטן, נאָר מען מיינט יענעם מין שלאָפלאָזיקייט, וואָס איז אַ שטענדיק קרענקלאַכע שטערונג, אַ קראַנקהייט פאַר זיך אַליין. דאָס איז די שלאָפלאָזיקייט פון גע־זונטע. אַדער ריכטיקער געזאָגט: פון כמעט געזונטע מענשן. ווייל אין דער אמת'ן קאָן מען נישט באַטראַכטן פאַר פולשטענדיק געזונטע אַזעלכע מענשן ביי וועלכע עס איז אַ לייגנערע צייט געשטערט אַ וויכטיקע פונקציע פון אָרגאַניזם. אמת, ביי די מענשן וועל־כע ליידן פון שלאָפלאָזיקייט קאָן מען אפילו מיט דער געזונטסטער אונטער־זוכונג דאָס רוב קיין קראַנקלאַכע דער־שיינונג ניט געפינען. אָבער דאָס איז דאָך נישט קיין באַוויז, אַז זיי זיינען פולשטענדיק געזונט.

ווען אין אייראָפּע האָט געבושעוועט די שלאָף קראַנקהייט (אַ שווערע אַנ־שטעקנדיקע קראַנקהייט פון מאָרד) האָט זיך דאַן איינגעגעבן אַ זייער וויכטיקע אַנטדעקונג: מען האָט אויסגעפונען אַז טיף אינ'ם מאָרך איז פאַראַן אַ באַזונדערער צענטער (דער־לירונג פונקט) פאַרן פּראָצעס פון שלאָ־פען. ער ליגט אינגם מיטן אונטערשנו־טייל פון דעם מאָרך, וועלכן מען רופט: דער שטאַם פון מאָרך.

פון אָט דער איינציקער אַנטדעקונג איז שוין קלאָר געוואָרן, אַז דער שלאָף איז נישט אַ רעזולטאַט פון מידקייט, ווי מען האָט פריער געמיינט, די אַנט־דעקונג פון דעם באַזונדערן רעגולי־רונגס פונקט האָט מיט אַבסאָלוטער זיכערהייט באַוויזן, אַז שלאָפן איז אַ אַק־טיווע פונקציע, אַ ווירקלאַכע אַר־בעט פון אַרגאַניזם.

כדי אַ מענש זאָל קאָנען איינשלאָפן און ווייטער שלאָפן, מוז אַרבעטן יע־נער צענטער אינם אונטערשנו־טייל פון מאָרך.

דער רעגולירונגס פונקט איז אָבער נישט דער גאַנצער באַלעבאַס איבערן פּראָצעס פון שלאָפן. עס איז דאָ נאָך איין טייל פון דעם מאָרך, וואָס קאָן זיך דערביי אַריינמישן און זאָגן אַ דעה. דאָס איז די אַזוי גערופענע קאָ־רע פון דעם מאָרך אין וועלכער עס נעפינט זיך אונזער באַוואוסטזיין, אונ־זער אינטעליגענץ און ווילן, און די רעגולירונגס פונקטן פאַר אַלע באַ־וואוסטזיניקע באַוועגונגען.

די קאַרע פון דעם מאָרך קאָן פאַר זיך אַליין נישט פאַראורזאַכן דעם שלאָף. דאָס קאָן טאַקע נאָר דער צענ־טער אין אונטערשנו־טייל פון דעם מאָרך, אָבער די קאַרע קאָן פון איר זייט שטערן דער אַרבעט פון דעם צענטער. זי קאָן נישט דערלאָזן, אַז אַ מענש זאָל איינשלאָפן. אַ וויכטי־קער באַדינג פון שלאָפן איז, אַלזאָ, אַז די קאַרע פון דעם מאָרך זאָל זיין רואיק און נישט שטערן, ניט איבער־רייסן די אַרבעט פון דעם צענטער.

מיר זעען, אַלזאָ, אַז צוויי טיילן פון מאָרך נעמען אָן אַנטייל ביים פּראָצעס פון שלאָפן: דער שטאַם און די קאַרע. וואָס אָנבאַלאַנגט דער אַר־בעט פון שטאַם, איז דאָס אַ ריין קער־פּערלאַכער עניַן, וועלכער האָט קיין שום שייכות נישט צו אונזער ווילן און צו אונזער באַוואוסטזיין. גאַנץ ענלאַך ווי די אַרבעט פון אַלע אינווייי־ניקסטע אָרגאַנען.

דער צווייטער שותף, די קאַרע, איז דאָנען שוין ענג פאַרקניפּט מיט אונ־זער באַוואוסטזיין, מיט אונזער אינ־טעליגענץ און ווילן און מיט אונזער גאַנצן גינסטיקן לעבן.

מען זאָגט דערפאַר היינט אין דער מעדיצין, אַז דער פּראָצעס פון שלאָפן איז אַ "פּסיכאָ פיזישער פאַרגאַנג". עס הייסט אַ קערפּערלאַך גייסטיקע אָנגעלעגענהייט. פאַראורזאַכט ווערט טאַקע דער שלאָף פון כל פון דער אַרבעט פון יענעם טייל פון דעם מאָרך וואָס ליגט אין שטאַם, אָבער עס האָט אויף אים אויך אַ גרויסן אייג־פלוס די קאַרע פון דעם מאָרך. מיט דעם גאַנצן פלאַנטער פונם גייסטיקן

מיר דרוקן
פון אַ ביזנעס קאַרטל ביז אַ בוך
אידישע וואָרט
איז די גרעסטע אידישע פּרינטינג שאָפּ אין קאַנאַדע
אַ דאַנק אונזער נייער גרויסער מאַשין
קאָנען מיר איצט אַרויסגעבן
נאָך בעסערע און שענערע אַרבעט
אין דער קירצסטער צייט
ספּעשל פאַר קאַנטרי סטאָרקיפּערס
שיקט אונז צו אייערע
סייל פּאָסטערס
מיר האָבן אַלע מעגלאַכקייטן צו דרוקן די שענסטע סייל פּאָסטערס
אין 24 שטונדן
אַלע זיינען צופרידן פון אונזער פּרינטינג אַרבעט
THE ISRAELITE PRESS LIMITED
165 Selkirk Ave. -:- Phones: 52 213-55 409